

Gange føre til, at vedkommende Lærer, der skal ansættes, har faaet rejst et stærkt Parti baade for og imod sig, og naar han bliver ansat i Embedet, vil dette navnlig i de første Aaringer undertiden virke ubehdigt for hans Gerning. Dernæst sikres ved dette Forslag Skoledistriktets Beboere ikke en Smule mere end ved Flertallets Forslag. Jeg tror nok, at Mindretallet har den Mening, at man har sikret Skoledistriktets Beboere, det tvivler jeg ikke om, men i Virkeligheden er det ikke Tilfældet. Naar Skolekommissionen, som efter Flertallets Forslag er valgt efter almindelig Valgret, har Indstillingsretten, vil den ogsaa føle en Pligt til at tage Hensyn til Skoledistriktets Beboere; den vil være tilbøjelig til at raadsørge dem, og vil altid føle det som sin Pligt at tage det Hensyn, mere end naar man ved Siden af Skolekommissionen stiller et Valgnævn, der vel at mærke er valgt efter Forholdstalsvalg, en Valgmaade, som ikke er meget kendt ude i Kommunerne; de første Gange, de skulle til at vælge, ville de nok falde i Forundring over de Resultater, der kunne komme frem efter den Valgmaade. Et saadant Nævn vil virkelig blive valgt saaledes, at der bliver flere Partier i det, og saa skal Skolekommissionen vælge imellem Partierne i Nævnet, og det kan lige saa godt træffe saaledes, at det mindste Parti faar Skolekommissionen med sig, og en Lærer altsaa bliver indsat i et Embede imod Skoledistriktets Flertal, som det modsatte kan ske. Det Forslag tror jeg ikke er heldigt. Jeg vil langt foretrække Flertallets Forslag som det klareste og som det, der vil tage mest Hensyn til de Onsker, der i Virkeligheden ere fremme i Kredsene. — Hvad Forslagene under Nr. 40, a og Nr. 41 om Afstedigelsen angaar, har jeg ikke meget at sige til, hvad jeg før har nævnt om disse Forslag. Jeg skal kun sige, at det Underændringsforslag, der uden for Betænkningen er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgkreds (B. Jørgensen), maa jeg modsætte mig. Jeg kan ikke raade nogen til at stemme for det, idet jeg synes, at Forslaget om Afstedigelsesretten efter det vil blive temmelig virkningsløst. Efter Forslaget skal der nemlig ikke alene være Enstemmighed, men der skal ogsaa være Enstemmighed mellem Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen og Skoledirektionen, og i saa Tilfælde tror jeg, at den ærede Minister har Ret i, at saa ster der ikke mere, end der ogsaa nu kunde ske. Jeg tror ikke, at Ministeriet vil undlade at afstedige en Lærer, som fik skriftligt Studsmaal fra hele Skolekommissionen, hele Kommunalbestyrelsen og hele Skole-

direktionen om, at det var bedst, at han kom ud af Embedet. Det, man imidlertid tilsigter her, er at give den stedlige Skolebestyrelse, baade Skoledirektionen og Kommunalbestyrelsen, en større Myndighed end hidtil. De have for Tiden ingen Myndighed til Afstedigelse, den ligger i Ministeriets Haand. Den Myndighed, man nu vil give dem, er, at de efter visse Regler kunne faa en Lærer afstediget, og de Regler ere ikke saa lette at opfylde ude i Kommunerne. Der skal være $\frac{3}{4}$ af hver Forsamling til Stede, ellers er Mødet ikke beslutningsdygtigt, og hvis en saa stor Part af Medlemmerne ikke vil møde, saa kunne de holde Møde, saa tit de ville, saa ster der ingen Ting. Dette er allerede en Betryggelse for Læreren, hvis man vil se det udelukkende fra hans Standpunkt. Men naar saa de $\frac{3}{4}$ naa at komme sammen til Mødet, og der saa blot er en eneste, der siger: Jeg stemmer ikke for Afstedigelse, saa bliver Læreren heller ikke afstediget, det vil sige, saa er Ministeriet ikke tvungent til at afstedige ham, med mindre Skoledirektionen ogsaa ønsker det. For Læreren Skyld tror jeg altsaa ikke, der er Grund til nogen Alarm. Jeg tror altsaa, at det for Læreren er en lidet farlig Bestemmelse, og det er dog saaledes, at naar en Lærer er i den Grad i Uoverensstemmelse med Kommunens Beboere, at Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen kunne blive i den Grad enige om hans Afstedigelse, saa kan og skal han afstediges, og saa er der ingen Ting at betænke sig paa i den Henseende. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) syntes, at dette kunde føre til, at en Lærer ligesom kunde benytte sig af den Historie og tænke som saa, at naar han havde været Lærer i 10 Aar efter sit 30te Aar, — thi det var vel Meningen, jeg hørte det ikke saa nøje — saa kunde han blive afstediget med halv Gage i Pension. Kort sagt, naar han kunde staa sig ved det, vilde han kunne ræsonnere som saa: Nu vil jeg blive en Løj Person og en daarlig Makker, saa ere de nøbte til at give mig min Afsted. Dette er dog en Betragtning af den menneskelige Fissighed, som synes mig meget mærkbar; thi samtidig med, at en Lærer skulde bære sig saadan ad, skulde han jo ogsaa være en Person, der aldeles ingen Værd var i Livet paa. Jeg tror vanskeligt, at nogen Lærer vilde hitte paa den Slags Ting. Men selv om han vilde gøre det, er der jo en anden Betænkning, det er den, at han ikke faar saa stor Pension, som naar han bliver siddende, thi Forholdet er jo ikke det, at han, naar han bliver afstediget tid-